

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 24.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513902046960/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

var nemlig den eneste Løn, de to Husmænd ventede for det Villighedsarbejde, de havde ydet Søren. Først kom et Sigtbrød til 25 Øre, saa en Flaske Brændevin og en rygende varm Flæskemandekage i en sort Staalpande, der omhyggeligt blev sat paa en sammenfoldet Avis for ikke at snavse den hvidskurede Bordplade.

»Dette her er sandten en god Leve-maade, Folkens!« sagde Peter Vibe og tørrede Fedtet af Mundvigene.

Søren skænkede: »Held den Drip i Næbet, Peter, saa skal du se, hvor hun læsker!«

»Ah! — Saadan en god dansk Dram, den ligger saa roligt i Maven. Det er noget helt andet end al den Cognak og Fut-Sprit, Prokuratoren bælede sig med, for det maatte da absolut æde Indvoldene, skulde En tykkes!«

»Hvor længe tjente du egentlig Prokurator Vindfeldt, Peter?« spurgte

Jens Bjærg, for at bringe Peter ind paa Emnet.

»8 Aar! — siger og skriver otte Aar! — Det var det sidste Aar, vi havde den store Sag med Justitsraaden!« lagde han til. »Om Prokuratoren duede!?!« Peters Miner bleve som forstenede af Forbavselse. »Om han duede! — Du kan lige bande paa det. Justitsraaden til Eksempel, han havde sin soleklare Ret, derom var der ingen Spørgemang, men gu maatte han alligevel krybe til Korset!« sagde Peter ivrig og satte Knoerne i Bordet. Derefter hældede han sig frem og hviskede, idet han blinkede med Øjnene: »Vi kendte jo Finterne, forstaar I!«

»Du skulde ha' taget Eksamen dengang!« ytrede Jens Bjærg lumsk.

»Ja, jeg skulde! Men Ungdommen, Jens!« svarede Peter med et beklagende Skuldertræk, »og saa Visdommen, du ved! — Nej, men jeg takker Gud for mine juridiske Kondevitter et